

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΝΑΔΙΡ

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2012

“Ξεκάθαρες πια στο μυαλό του οι σκέψεις,

επιστρέφει τα όσα του έμαθε η εποχή στην οποία κοιμήθηκε.”

Εδώ και αρκετά χρόνια υπάρχει στη Θεσσαλονίκη μια 60μελης ομάδα εναλλακτικών ατόμων που θεωρεί πως είναι ο αναρχικός χώρος της Θεσσαλονίκης . Το πώς βρήκε έδαφος και αναπτύχτηκε αυτή η γάγγραινα εδώ, είναι απορίας άξιο. Όπως και να 'χει όμως αυτή η ευθύνη δεν βαραίνει εμάς αλλά την προηγούμενη γενιά. Εμάς όμως αφορά να τους κόψουμε τα χέρια εφόσον επιτίθενται σε αναρχικούς και στις δομές τους.

Αυτός ο όχλος έχει εισχωρήσει στον αναρχικό χώρο με σκοπό να αλλοιώσει τα χαρακτηριστικά του. Αυτή η άμορφη μάζα συσπειρώνεται γύρω από την κατάληψη φάμπρικα υφανέτ και βρίσκει στήριξη από την κατάληψη ορφανοτροφείο και την κατάληψη terra incognita.

Έτσι λοιπόν, νομίζοντας ότι κατέχει το copyright της αναρχίας έχει φτιάξει ένα νέο είδος “αναρχίας”. Σε αυτό τον εκφυλισμένο χώρο δεν έχουν θέση η σύγκρουση και αντιβία ούτε η αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους αλλά η επιλεκτική αλληλεγγύη με κριτήρια την προσωπική γνωριμία και τα μικροπολιτικά τους συμφέροντα. Δεν υπάρχει αντιφασισμός αλλά lifestyle αντισεξισμός. Δεν υπάρχει αλληλεγγύη στις καταλήψεις αλλά καβάντζωμα της καβάτζας τους. Τα άτομα αυτά τα διακατέχει ένας άρρωστος πολιτικός ελιτισμός. Μια πολιτική υπεροψία που στην ουσία είναι ανεδαφική.

Αυτοί οι χώροι εδώ και καιρό έχουν αντικαταστήσει επάξια την αριστερά. Από το Δεκέμβρη του 2008 και μετά και λειτουργούν ως άμμος στα γρανάζια της αναρχίας, ως τροχοπέδη. Δε βρισκόμαστε προ εκπλήξεως ο ρεφορμισμός ήταν πάντα ένας από τους εχθρούς των αγωνιστών. Τέτοια εγχειρήματα-κανονικότητες δεν προκάλεσαν ποτέ την εξέγερση, δεν οδήγησαν ποτέ στο δρόμο προς την επανάσταση αλλά αφομοιώθηκαν από το σύστημα πριν καν δημιουργηθούν.

Τα λόγια όμως είναι λόγια και ενδεχομένως άμα έμεναν μόνο σε αυτά να απαντιόνταν με λόγια. Αυτή η 60μελης ομάδα εναλλακτικών έχει προχωρήσει τα τελευταία χρόνια 2 φορές σε επίθεση ενάντια σε καταλήψεις του αναρχικού χώρου. Η πρώτη φορά ήταν στις 17 Μαΐου 2009 όταν επιτέθηκαν στην κατάληψη Street Attack στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με αφορμή ένα ξυλοδαρμό και με αίτια την επιθυμία τους να επικρατήσει η δικιά τους εκφυλισμένη τάση στην πόλη. “Κάθαρση της αναρχίας” το αποκαλούσαν.

Η δεύτερη επίθεση έγινε την Πέμπτη 8 Μαρτίου 2012 ενάντια στο Αναρχικό Στέκι Ναδίρ. Είχαν προηγηθεί άλλες δυο αποτυχημένες απόπειρες εναντίων της κατάληψης που αποκρούστηκαν με επιτυχία. Στην τρίτη επίθεση, όταν η κατάληψη ήταν άδεια, αυτός ο συρφετός μπήκε στο χώρο και αφαίρεσε σημαντικό εξοπλισμό της κατάληψης.

Το ποιοι είναι φαίνεται και από το γεγονός ότι μια ώρα πριν τη είσοδο τους στο Αναρχικό Στέκι Ναδίρ είχαν προβεί για μια ολόκληρη ώρα σε απαγωγή-βασανισμό συντρόφισσας που συμμετείχε παλιότερα στην τακτική συνέλευση της κατάληψης με σκοπό να πάρουν πληροφορίες από αυτήν για το που βρίσκονται οι σύντροφοι της ώστε να τους την πέσουν.

Το τελευταίο διάστημα κάποιοι κύριοι εκπρόσωποι αυτής της τάσης εισπράττουν αυτό που τους αναλογεί.

Εν κατακλείδι, η εποχή που για να λέγεσαι αναρχικός στη Θεσσαλονίκη απαιτούσε ένα συγκεκριμένο lifestyle και υπάκουε σε μια εκφυλισμένη αναρχική νόρμα, έχει από καιρό παρέλθει. Στην νέα αναρχία δεν υπάρχει επιλεκτική αλληλεγγύη, ναρκωκουλτούρα, δήθεν αντισεξισμός και lifestyle. Αυτά και οι εκφραστές τους θα καταλήξουν στα σκουπίδια της ιστορίας.

Αναρχικό Στέκι Ναδίρ , 40 Εκκλησιές- Θεσσαλονίκη & Σύντροφοι

